

2015

Sv. Otec František vyhlásil tento **Rok zasväteného života**, aby pripomenul význam poslania zasvätených osôb a skutočnosť, že patriť Kristovi znamená záujem a starostlivosť o každého človeka, ktorého stretávajú.

11. februára tohto roka sa na sviatok Lurdskej Panny Márie a v 23. svetový deň chorých vysluhovala **sviatosť pomazania chorých** vo farskom kostole v Bošanoch a v Práznovciach a na druhý deň v Krnči .

Sv. Otec František v tejto súvislosti hovorí: „ Kňaz prichádza, aby chorému alebo starému človeku pomohol. Pretože to Ježiš prichádza, aby mu uľavil, posilnil ho a dal mu nádej. A aj preto, aby mu odpustil hriechy. V tejto sviatosti je prítomný Ježiš, ktorý nás berie za ruku, pohládza nás, ako to robieval chorým a pripomína nám, že mu už patríme a že nič, ani zlo, ani smrť nás nemôžu od neho odlúčiť.“

V pôstnom období sa konáva pešia pobožnosť Krížovej cesty z Baštína do Krnče. V tomto roku sa kvôli nepriaznivému počasiu neuskutočnila. Pobožnosti krížovej cesty sme sa modlili v kostoloch v Krnči, Práznovciach i v Bošanoch.

Veľkonočné trojdnie sa slávalo vo všetkých troch kostoloch. Po veľkonočnej vigílii nasledoval eucharistický sprievod v okolí kostola, ktorého organizáciu si zobrali na starosť miestni skauti a farníci.

Oprava krnčianskeho kostola

Už v roku 2012 sa z iniciatívy veriacich pod vedením vdp. P. Čiernika vykonala rekonštrukcia strechy, veže aj vonkajšej fasády krnčianskeho kostola. Finančné prostriedky boli zaobstarané zo zbierok veriacich a z OÚ Krnča. Malá súkromná rodinná firma Rigových zo susednej filiálky Práznovce v krátkom čase vymenila strešné laty a krytinu na streche aj veži kostola. Bolo potešujúce, že prác sa nezúčastňovali len starší veriaci, ale aj celkom mladí chlapci. Bezprostredne po vynovení strechy a veže sa pristúpilo k vyhotoveniu novej fasády kostola. Týchto prác sa ujala partia remeselníkov z Bošian pod vedením p. Lauka. A tak s Božou pomocou bola v roku 2012 úspešne vykonaná celková vonkajšia oprava filiálneho kostola v Krnči.

Vo Veľkonočný utorok roku 2015 po svätej omši sa začalo so sťahovaním interiéru kostola Narodenia Panny Márie v Krnči do miestneho Kultúrneho domu, kde boli dočasne slúžené sväté omše. Dokonca aj prvé sväté prijímanie piatich krnčianskych detí, z toho 4 dievčat a 1 chlapca, ktoré sa uskutočnilo 14. júna. Slávnostnú sv. omšu celebroid a eucharistiu udelil dp. kaplán Juraj Klinko.

Pri sťahovaní sakristie kostola sa našla vzácnosť - starý spoločný relikviár viacerých svätých .

Vo vyprázdnenom kostole bolo postavené lešenie, demontoval sa starý drevený strop a následne sa zhotovila drevená konštrukcia na osadenie a zateplenie stropu. Tieto práce urobila firma bratov Rigových zo susednej obce Práznovce. Vyhotovenie sadrokartónového stropu bolo zverené miestnym farníkom Branislavovi Melušovi, Tiborovi Hodálovi, Martinovi Ševčíkovi a Miroslavovi Koncovi. Prostriedky na zabezpečenie vnútornej opravy kostola boli hlavne zo zbierok veriacich aj od OÚ Krnča.

Počas prác na novom strope boli súbežne vykonávané i ďalšie opravy. Vymenila sa dlažba v presbytériu ako aj v sakristii kostola, ku ktorej sa pristavilo nové sociálne zariadenie. Tieto práce mala na starosti skupina Zdena Striechera mladšieho, Miroslava Steichera, pána Geršiho a Tomáša Vrbičana.

V kostole sa odstránila stará omietka. Práce na omietkach realizovala skupina pracovníkov pod vedením Miroslava Steichera, ktorý aj dodal potrebné omietky, farby a ostatné materiály vo výhodných cenách. Pri všetkých prácach pomáhali mnohí veriaci, z najmladších to boli manželia Boreckí.

Následne sa vymenila celá elektroinštalácia, osvetlenie a ozvučenie kostola. Práce vykonal a sponzoroval Zdeno Streicher starší. Inštaláciu nového plynového vykurovania sponzoroval

a vykonal Juraj Števík. Taktiež sa do kostola zabudovala vzduchotechnika. Zrenovovali sa lavice s novým elektrickým vykurovaním, vyrobili sa nové lavičky pre deti. Vytvoril sa nový bočný oltár, ktorý sa v pôstnom období zmení na Boží hrob a vo vianočnom období je tam umiestnený Betlehem.

Obráz Matky Ustavičnej Pomoci zreštauroval p. Bolfa z Veľkého Kýru.

Obnovila sa krížová cesta – práce na nej urobil miestny farník Zdenko Streicher mladší.

Patény a kalich pozlátili v Zlatokove Trenčín. Na spodnej strane kalicha je nápis: Josephus Horváth parochus Matri Pratiarum scene Harasziensi ostulit Tardor Reddierlis 1770/9.

Na všetky úpravy interiéru dohliadal diecézny architekt Ing. František Dulík.

Oprava kostola trvala tri a pol mesiaca. V nedeľu 26. júla 2015 sa opäť začali slúžiť sväté omše vo vynovennom interiéri kostola. Omšu celebroidal náš farár vdp. Štefan Bukovan. Takto sa svojim farníkom prihovoril: „Milí Krnčania, nádherne ste opravili Bohu príbytok. Každý jeden z vás ste priložili ruku k tomuto dielu: modlitbou, obetou vlastného utrpenia, dobrou radou, milodarom či prácou. Môžete byť právom hrdí na toto dielo Božej milosti i svojich vlastných rúk. Ako dobrí kresťania pamätajte na to, že Boh prebýva tam, kde človek vpustí Ježiša Krista. Svet bez Boha je pustý a prázdny, chýba mu zmysluplný cieľ, nádej a láska. Váš život bude zmysluplný vtedy, keď pustíte Boha s Jeho zákonmi do svojho života.

Často prichádzajte a stretávajú sa tu pri jeho oltári a prijímajte ho do svojho srdca. A odtiaľto vezmite si Krista a zaneste ho do vašich domovov a na vaše pracoviská a do všetkých priestorov vašej každodennosti. Ešte viac si zamilujte tento dom modlitby, nezostávajú vonku, pred dverami kostola a nezdráhajte sa spájať v jedno spoločenstvo pri oslave Boha. Nezostávajú v modlitbe iba doma, osamote. Boh predsa miluje spoločenstvo, lebo len vďaka spoločenstvu sa odovzdáva viera v Boha, v spoločenstve sa učíme modliť a milovať.“

V závere priblížil históriu výstavby a vysviacky kostola a poďakoval všetkým, ktorí prispeli k obnove a skrášleniu filiálneho kostola Narodenia Panny Márie v Krnči.

24. apríla sa začal vo farnosti **kurz duchovnej obnovy pod názvom Objav Krista**. Zúčastnilo sa ho 21 veriacich ľudí, túžiacich obnoviť a posilniť svoj vzťah ku Kristovi. Stretnutia sa začínali vždy v piatok podvečer po svätej omši v Pastoračnom centre. Na začiatok zaznela pieseň k Duchu Svätému, potom nasledovala prednáška na rôzne témy napr. Aký je zmysel života, Prečo je Ježiš dôležitý, Kto je Duch Svätý, Načo nám je Spasiteľ. Po prednáške sa zúčastnení rozdelili do dvoch pracovných skupín podľa veku, aby debatovali o danej téme, hovorili o svojich skúsenostiach s Kristom. Počas nasledujúcich večerov účastníci kurzu prehlbovali svoj vzťah k Bohu, ale i k sebe navzájom, boli si bližší, lepšie sa poznali. Kurz trval osem týždňov.

Účastníci sa na záver vyznávali zo svojich dojmov a pocitov. Mnohí začali viac čítať Sväté písmo, viac sa modliť, viac vnímať vplyv Ducha Svätého vo svojich životoch. Za všetky aspoň jedno autentické vyznanie p. Emílie Borčinovej:

„Na záver sme mali svätú omšu. Pán farár podrobne rozoberal a vysvetľoval jednotlivé časti omše. Prišlo – dajte si znak pokoja! Navzájom sme si všetci podávali ruky. I pán farár každého objal. Bola som dojatá z toho, keď som si uvedomila, že každý kňaz je vlastne zástupca Krista na zemi a teda ja som mala pocit, že ma objíma sám Kristus. Slzy som mala v očiach.“

Patrí sa nám poďakovať Bohu za všetky dobré, ktorými nás obdarováva, za ľudí, ktorých nám posielal, za milosť, že sa nám dáva poznať. Vďaka za požehnaný čas, ktorý sme počas tejto duchovnej obnovy prežili.

Udelenie služby mimoriadneho vysluhovateľa svätého prijímania

V tomto roku prišlo k opätovnému povoleniu k mimoriadnemu rozdávaniu svätého prijímania pre týchto farníkov:

Mgr. Peter Gajdoš, tejto službe sa venuje 20 rokov

PaedDr. Peter Jamrich, tejto službe sa venuje 7 rokov

Ing. Roman Moravčík, tejto službe sa venuje 20 rokov

Všetci traja žijú príkladným kresťanským životom, pravidelne pristupujú k sviatostiam, zapájajú sa do pastoračných aktivít farnosti.

Prvé sväté prijímanie vo farskom kostole sv. Martina v Bošanoch sa konalo 31. mája 2015. Sviatosť eucharistie po prvýkrát vo svojom živote prijalo 16 chlapcov a 14 dievčat z rúk vdp. Š. Bukovana. Teoretické vedomosti získavali na hodinách náboženstva pod vedením miestnych kňazov a pri detských svätých omšiach.

30. júna bola **ďakovná svätá omša s Veni sancte** - poďakovanie Duchu Svätému za pomoc počas celého školského roka.

V ďalších dňoch deťom začali prázdniny, dni oddychu a zážitkov. Niektoré deti zažili práve takéto dni v **letnom tábore na Duchonke**, ktorý organizoval farský úrad.

29. augusta si veriaci našej farnosti vykonali **farskú púť do Ostrihomu**.

19. septembra **požehnanie sochy sv. Floriána v Práznovciach** pri príležitosti 90. výročia založenia hasičského zboru. Svätú omšu celebroid vdp. Štefan Bukovan v miestnom kostole. V homílii povedal, že práca dobrovoľných hasičov nie je zamestnaním, ale povolaním od Boha, ktorý práve cez nich chce pomáhať ohrozeným ľuďom, cez nich chce zachraňovať a prejavovať starostlivú lásku.

To však predpokladá, že aj záchranári budú čerpať motívy a duchovnú silu k veľkodušnému a obetavému plneniu svojho povolania od Boha – kontaktom s Ním najmä v modlitbe, účasťou na bohoslužbách, spoločenstvom s Cirkvou, prijímaním sviatostí – a to aj na príhovor nebeského patróna, sv. Floriána.

Modlitba k sv. Floriánovi

Všemohúci a milosrdný Bože,

Ty si dal svätému Floriánovi silu vydržať všetky útrapy mučenia.

Pomáhaj nám, ktorí dnes oslavujeme jeho víťazstvo,

aby sme s Tvojou pomocou dosiahli víťazstvo nad zlobou a nenávisťou
a obstáli v každom nebezpečenstve.

Prosíme o to skrze nášho Pána Ježiša Krista,

Tvojho Syna, ktorý je Boh a s Tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom svätým
po všetky veky vekov.

Amen

V septembri v rámci jesenných kántrových dní sa vo všetkých troch kostoloch ďakovalo za úrodu.

Bošany

Práznovce

Krnča

Na jeseň roku 2015 sa začalo s **úpravami vo farskom kostole v Bošanoch**. Pristavilo sa nové sociálne zariadenie . V kotolni pri kostole a v sakristii sa vymenili dvere, okná za nové dubové eurookná. Pribudol nový vstavaný nábytok v sakristii, vymenil sa plynový kotol, ktorý výrazne prispel k úspore paliva vo vykurovacej sezóne.

V rámci duchovných aktivít miestneho skautingu si veriaci v jesennom období vykonali pravidelnú **Púť do Mariazellu**.

Október je mesiacom úcty k starším, ale október je i mesiac venovaný Ružencovej Panne Márii.

V miestnom Klube dôchodcov sa pravidelne každú stredu starší ľudia stretávajú, aby sa pomodlili mariánsku pobožnosť – **Večeradlo**. Je to dobrovoľné stretnutie 15 -20 osôb, ktorí majú v úcte Pannu Máriu, modlia sa k nej, aby si vyprosili pre seba i svojich blízkych mnohé milosti.

Modlia sa nasledovne:

1. Privítanie – vzbudenie úmyslu.
2. Prosba k Duchu Svätému.
3. Ruženec – každý desiatok sa predmodlieva iná žena, medzi desiatkami sa modlia príslušné meditácie a spieva sa pieseň Ave Maria.
4. Modlitba za sv. Otca.
5. Modlitba Pod tvoju ochranu.
6. Čítanie z tzv. modrej knihy, ktorá sa náhodne otvorí.
7. Modlitba zasvätenia.
8. Pieseň – Nepoškrvnené srdce Panny Márie.

Stretnutia sú veľmi obľúbené, mnohé zo žien by vedeli rozprávať o svojich skúsenostiach s Pannou Máriou. Jej socha je umiestnená v ich strede a vždy je ozdobená kvetmi a sviecami (svedectvo p. Emílie Borčinovej).

V mesiaci október sa na pozvanie Obecného úradu a Klubu dôchodcov každoročne stretnú dôchodcovia 60, 70, 80, 90-roční, ba už dvakrát to boli 100-roční jubilanti. Každý oslávenec dostane pozvánku na svoje meno, kde je tradične napísaný tento citát :

„Mladý človek je hračkou prírody. Krásny starý človek je umelecké dielo.“

Stretnutie začína v chráme v Bošanoch, kde je slúžená svätá omša za všetkých jubilantov našej obce. Jubilanti sa aktívne zúčastňujú, čítajú liturgické čítania, prednášajú Bohu prosby veriacich, prinášajú obetné dary.

K slávnostnému obedu sa presunú do Pastoračného centra, kde ich pri bohato prestretých stoloch čaká kultúrny program s príhovorom starostu obce, miestneho kňaza a nechýbajú ani malé darčeky.

Starčekovia i starenky majú z tejto udalosti nesmiernu radosť, veď sa stretnú so svojimi rovesníkmi, vyrozprávajú sa a potešia navzájom. Svedčí o tom aj ich účasť, býva ich cca 100 niekedy i viac (svedectvo p. Emílie Borčinovej).

JEHO EMINENCIA JÁN CHRYZOSTOM**KARDINÁL KOREC****biskupské heslo: "Ut omnes unum sint" (Aby všetci jedno boli)****22. január 1924 v Bošanoch****+24. október 2015 v Nitre vo veku 91 rokov,****v 65. roku kňazstva****a v 64. roku biskupskej služby**

Dňa 1. novembra 2015 – na slávnosť Všetkých svätých - sa slúžila v kostole sv. Martina v Bošanoch svätá omša za zosnulého Jána Chryzostoma kardinála Korca, bošianskeho rodáka. Svätú omšu celebroid P. Dušan Bezák SJ (rodák z Bošian), kazateľom bol P. Emil Váni SJ a koncebrovali don Andrej Kňaze SDB (rodák z Bošian) a farár vdp. Štefan Bukovan. V úvode svätej omše prítomných privítal vdp. Štefan Bukovan, vyjadril úprimnú vďaku kňazom, že prišli pri Pánovom stole spoločne ďakovať za dar života otca kardinála aj v jeho rodisku. Počas homílie osvetlil dôležité medzníky zo života Jána Chryzostoma kardinála Korca jeho osobný priateľ P. Emil Váni SJ. Poukázal na mnohostrannú spätosť života kardinála Korca so Svätým písmom. V homílii vyzdvihol osobu otca kardinála ako teológa, filozofa, historika, etika, človeka, ktorého väzenie i fyzická práca naučili cítiť s ľuďmi, vedieť sa vcítiť do potrieb obyčajného človeka, ale aj ktorého vedela nahnevať každá krivda. Tiež zdôraznil literárnu plodnosť nášho rodáka – napísal cca 70 titulov, čím nám zanechal knižnicu viery, pričom každá kniha nesie v sebe LÁSKU – lásku k Bohu, k blížnemu, k Slovensku, k Cirkvi, ktorú považoval za Matku a nesmierne ju miloval. V závere svojej homílie zdôraznil náročnosť otca kardinála na seba samého, ale aj na svojich spolupracovníkov a vyzval nás, aby sme – tak ako otec kardinál – zostali verní svojmu poslaniu v každej chvíli života. V jednej piesni počas svätej omše sa spievali tieto slová: Ja som vinič, vy ste ratolesti, zostaňte vo mne, prinesiete ovocie. Tieto slová vystihujú celú životnú púť otca kardinála.

Vždy zostal verný Bohu, vždy bol zelenou ratoľou viniča, i keď často ošľahaný vetrom doby, spaľovaný ohňom útlaku, ale pevne ukotvený vo viniči – v Kristovi. A práve toto pevné puto s Kristom mu vždy znova a znova dodávalo sil nebáť sa ísť vpred a prinášať ovocie. A nebolo ho málo. Veľká vďaka a Pán Boh zaplať, otec kardinál!

Homília P. Emila Vániho SJ:

V týchto dňoch počúvame veľa informácií o živote a diele zomrelého otca kardinála Jána Chryzostoma Korca, Vášho rodáka. Keďže dnes slávime sviatok všetkých svätých, dobre mi padnú slová dnešného evanjelia: Keď videl Ježiš veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci a učil ich. A tak si predstavujem, že medzi týmito učeníkmi bol aj otec kardinál Ján Chryzostom Korec. A prijal toto poslanie s plným nasadením. Pre sledovanie jeho životného príbehu mi nevojak prichádzajú na myseľ slová sv. Pavla: „Boh si ma už v lone matky vybral a svojou milosťou povolal, aby som zvestoval Ježiša Krista.“ (porov. Gal 1, 15-16) A otec Ján to plnil od samého počiatku. Jeho a Váš rodák Klement Fábik, ktorý bol už v noviciáte v Ružomberku, mu napísal list, v ktorom ho povzbudil, aby prišiel za ním do noviciátu. A on jednoducho prišiel. Mal vtedy iba 15 rokov. Externe zmaturoval na gymnáziu v Kláštore pod Znievom a po ukončení noviciátu študoval filozofiu v Brne. Filozofické štúdiá ukončil prácou: „Filozofické základy dialektického materializmu.“ Už tu naznačil otec Ján svoju budúcnosť: zjavovať pravdu života. Je zvykom, že jezuiti po ukončení filozofických štúdií sa zapájajú v dielach Spoločnosti do apoštolskej činnosti. Školastika – filozofa Jána Korca – predstavení zaradili do vydavateľstva Posla Božského srdca Ježišovho. Otec Ján sa totiž predstavil ako veľmi schopný vnímateľ a analyzátor spoločenskej a politickej situácie. Pracoval teda ako magister v redakcii Posla a začal študovať teológiu. V noci z 13. na 14. apríla 1950 bol z kláštora vyhnaný a internovaný v Jasove, Podolínci a v Pezinku. Z Pezinka bol prepustený do civilného života. Pre neho bolo samozrejmé, že pokračoval v teologickom štúdiu aj v civilnom živote popri zamestnaní. Predstavení jezuitov predpokladali, že nastupujúci ateistický režim si udrží svoje mocenské postavenie na dlhšiu dobu, preto sa chceli postarať o budúcnosť rehole. Pripravovali tajné kňazské vysviacky pre školastikov, ktorí študovali teológiu. Medzi nich patrila aj Ján Chryzostom Korec, ktorého 1. októbra 1950 tajne vysvätil za kňaza rožňavský biskup Mons. Robert Pobožný. Potom predstavení jezuitov pokračovali v riskantných rozhodnutiach a nechali vysvätiť na biskupa už 2. januára 1951 Pavla Hnilicu, ktorý sa veľmi aktívne ujal svojej funkcie a to až tak intenzívne, že vzbudil pozornosť štátnej polície. Skôr však, ako emigroval do zahraničia, vysvätil ešte na pokyn predstavených Jána Chryzostoma Korca 24. augusta 1951 na biskupa. Mal vtedy 27 rokov.

Až do 11. marca 1960 tajne vykonával neúnavne a nebojácne biskupskú službu a tajne svätzil rehoľných školastikov. Za 40 rokov od roku 1951 do roku 1989 vysvätil asi 120 tajných kňazov. Boli to kapucíni, verbisti, dominikáni, redemptoristi, ale aj jezuiti a saleziáni, ktorých bolo najviac. Svätzil len rehoľných kňazov, aby bola zabezpečená jednota Cirkvi. Za celý ten čas pracoval ako robotník. 21. mája 1960 bol odsúdený za vlastizradu pre náboženskú činnosť na 12 rokov väzenia, ktoré prežil v ťažkých podmienkach na Pankráci, Ruzyni a vo Valdiciach. Na amnestiu bol prepustený po ôsmich rokoch väzenia 24. februára 1968 s podlomeným zdravím. Po prepustení na slobodu sa s nadšením zapojil do obnovy náboženského života. 8. júla 1969 ho prijal na osobitnej audiencii sv. otec Pavol VI. a odovzdal mu svoje biskupské insígnie.

Biskup Ján Chryzostom Korec bol obdarovaný mimoriadnymi prirodzenými a nadprirodzenými darmi. Predovšetkým bol verný Ježišovi Kristovi a jeho Cirkvi. Pre neho bol Ježiš skutočným Bohom v ľudskej prirodzenosti, ktorého si zamiloval a ostal mu celoživotným priateľom. Pápež bol pre neho jednoducho svätý Otec, zástupca Ježiša Krista tu na zemi. To, čo sa naučil v noviciáte – každú chvíľu efektívne využiť na modlitbu, štúdium,

prácu a rekreáciu – uplatňoval po celý svoj život aj ako biskup či kardinál. Väzenie a fyzická práca medzi robotníkmi ho naučili rozumieť životu a ľuďom, pokore a vďačnosti za každé dobro, ktoré mohol urobiť. Vedel sa vcítiť do bolesti človeka, ale vedela ho „nabudiť“ aj každá nespravodlivosť a bolesť, ktoré si ľudia medzi sebou spôsobujú. Nebojácne sa púšťal do boja s mocnými tohto sveta, ktorí sa snažili zničiť Cirkev a vyhladiť náboženský život veriacich. Počas ďalších rokov v čase tzv. normalizácie pokračoval v práci ako robotník a po pracovnej dobe sa venoval apoštolátu s vysokoškolákmi, seminaristami a kňazmi a významnými laikmi ako boli Vlado Jukl, Silvo Krčméry, Ferko Mikloško, rehoľnými sestrami a inými spoločenstvami. Kňazi pod jeho vedením vytvorili tzv. jadro – boli to diecézni kňazi – zástupcovia jednotlivých diecéz, ktorí sa mesačne stretávali a preberali najaktuálnejšie problémy Cirkvi.

Je obdivuhodné, že počas tejto činnosti s ľuďmi sa ešte venoval aj literárnej činnosti. Otec kardinál samozrejme veľmi privítal politické a spoločenské zmeny po roku 1989. 7. januára 1990 ho biskup Mons. Ján Sokol, ktorý bol veľkým kancelárom CMBF v Bratislave, vymenoval za rektora CMBF, ale už 6. februára 1990 bol na výslovnú žiadosť sv. otca Jána Pavla II. menovaný za Nitrianskeho sídelného biskupa. Dňa 28. júna 1991 ho v konzistóriu ustanovil za kardinála sv. Rímskej Cirkvi. V spoločenskom živote sa zasadzoval za vznik samostatnej Slovenskej republiky a tým aj za vytvorenie samostatnej Konferencie biskupov Slovenska, ktorej bol predsedom. Bol presvedčený, že Cirkev na Slovensku musí riešiť iné problémy ako Cirkev v Čechách. Mal veľký podiel na tom, že boli vydané reštitučné zákony o navrátení majetkov Cirkvám, rádom a náboženským spoločnostiam. Riadil sa pokynmi sv. Pavla a modlil sa za predstaviteľov štátu. Veľmi ťažko znášal situácie, o ktorých bol presvedčený, že idú nesprávnym smerom. Počas totality – aby sa vytvorili lepšie vzťahy medzi našou vládou a Vatikánom, vláda ČSSR mala podmienku, aby biskup Korec prestal s tajnými vysviackami kňazov. Otec biskup poslušne prijal toto rozhodnutie, pritom vedel, že to nebude mať nijaký vplyv na zlepšenie stavu Cirkvi v ČSSR. Ďalším pre neho bolestivým rozhodnutím bolo rozdelenie Nitrianskej diecézy. Otec kardinál mal dejinné myslenie a zastával názor, že na čele Nitrianskej diecézy stál sv. Metod. Bola to najstaršia diecéza v strednej Európe, preto mu bolo ťažko prijať, že to, čo pretrvalo storočia, sa teraz rozpadá. S poslušnosťou prijal toto rozhodnutie sv. Stolice, ale vnútorne sa s tými asi nevyrovnal.

Otec kardinál bol plodný spisovateľ. Vzorom mu bol G. K. Chesterton, anglický spisovateľ, laický teológ a kresťanský apológ. Takisto obdivoval sv. Jána Zlatoústeho – svojho patróna, Dostojevského a iných svetových autorov. Jeho literárnu pozostalosť tvorí cca 70 titulov. Jeho dielo tvorí tzv. Knižnica viery. Ocenenie dostal aj od Spolku slovenských spisovateľov. Vo svojich dielach sa predstavuje ako teológ, filozof, historik, etik a sociológ. Ako veľký znalec ľudskej duše sa zamýšľa nad pôvodom človeka a jeho životnou cestou. Súčasne tvorí aktuálne práce týkajúce sa problémov náboženského života a Katolíckej cirkvi na Slovensku. V množstve niekoľko desiatok diel, ktoré nemienim vyratúvať, má popredné miesto duchovná literatúra. Mnohé jeho diela vyšli ako samizdaty počas komunizmu. Sem patria najmä Rok nad posolstvom či úvahy nad evanjeliom sv. Jána a sv. Lukáša, Nad Starým zákonom, Evanjelium – zážitok novosti a mnohé ďalšie. Ďalšiu skupinu jeho diel tvorí tzv. Literatúra skutočnosti, ako je napr. Od barbarskej noci, Cirkev v zápase storočí, Filozof zdravého rozumu, Cirkev v dejinách na Slovensku, atď. Takmer všetky diela, ktoré vyšli samizdatom, som premeditoval – mali sme to ako doporučenú literatúru. Konečne sú tu diela, ktoré môžeme nazvať odborné a týkajú sa zmyslu života: O tajomstvách a Zjavení, Tajomstvo Ježišovho vzkriesenia, Ježiš evanjelií, Spása v Kristovi a i. Každá jeho kniha nesie v sebe predovšetkým lásku, s ktorou otec kardinál prežíval svoj život. Lásku k Bohu, lásku k blížnemu, lásku k Slovensku a napokon lásku k prírode. Motívom jeho činnosti nielen počas ateizmu bola jeho osobná láska k Ježišovi Kristovi a jeho Cirkvi.

Jeho životným mottom bola služba Božiemu kráľovstvu, ktorá sa prejavovala ohlasovaním evanjelia a to tak slovom, písmom, ale najmä svojím životom. Bolo mu jedno, či trpí, alebo je oslavovaný, hlavné bolo pre neho, že je s Ježišom Kristom. Kde bol Kristus, tam bola podľa neho prevaha. Všetko robil na väčšiu česť a slávu Božiu a vo všetkom hľadal a videl Krista. Pápež bol pre neho jednoducho svätým Otcom, bol skalou, na ktorej Kristus vybudoval svoju Cirkev a brány pekla ju nepremôžu. Cirkev bola pre neho Matka, ktorú nesmierne miloval a všetky svoje sily vložil do jej výstavby. V súkromnom živote bol náročný tak na seba ako aj na svojich spolupracovníkov. **Bol duchovný**, bolo vidieť, že prežíva osobný hlboký vzťah k Ježišovi. **Bol láskavý**, vystupoval jednoducho, ale **zásadovo a pevne**, zároveň však milosrdne, aby sa ľudia v jeho prítomnosti dobre cítili. Pravda bola pre neho hodnota, ktorá mala svoju vnútornú energiu a nepotrebuje mať advokáta. Preto sa vždy vyjadroval nebojácne. Po získaní slobody oceňoval všetko pozitívne, ale rozhodne sa postavil proti prenikaniu zla preoblečeného za anjela slobody. Opakoval, že sloboda je Boží dar človekovi a len slobodou sa pretvárame na zrelých, zodpovedných a kultúrnych ľudí.

Otec kardinál zviditeľnil Slovensko vo svete skrz svoje svedectvo vernosti Katolíckej cirkvi, sv. Otcovi a službe Slovensku. Bol svedkom pravdy, spravodlivosti a lásky. Za toto svedectvo sa mu dostalo ocenenie Doktor honoris causa Univerzitou Notre Dame v USA. Okrem tohto uznania dostal ešte ďalšie čestné tituly, naposledy od Katolíckej univerzity v Ružomberku. Otec kardinál Korec je pre každého kresťana výzvou, aby sa dal nebojácne do služby Ježiša Krista, do služby Božieho kráľovstva tak ako on. Do služby pravdy a spravodlivosti. Jeho zásadou bolo ohlasovať evanjelium vhod či nevhod. Ved' na to bol povoláný. Predovšetkým to znamená snažiť sa o evanjeliové prvenstvo v láske.

Jeho biskupské heslo bolo: „Ut omnes unum sint“ (Aby všetci jedno boli) a to je aj zmysel nášho života. Naplniť modlitbu Pána Ježiša: Ako mňa miloval Otec, tak aj ja milujem Vás, ostaňte v mojej láske. Aby ste boli jedno, ako je Otec vo mne a ja v Otcovi, aby ste aj vy boli jedno. Otec kardinál zostal verný svojmu rehoľnému a kňazskému poslaniu za každých okolností. Dokázal byť pravdivý tak v noviciáte Spoločnosti Ježišovej, tak aj v rehoľnom kňazstve, ale aj v biskupskej službe. A to bez ohľadu na to, čo ho to stálo. Otec kardinál vedel majstrovsky spojiť lásku k Bohu, Cirkvi a Slovensku. A to je odkaz aj pre nás – veriacich kresťanov.

Slávnosť patróna farnosti

11. novembra je v cirkevnom kalendári sviatok sv. Martina a náš farský kostol v Bošanoch je zasvätený tomuto svätcovi. Slávnostná svätá omša sa konala v nedeľu 15. novembra.

Pozvanie celebrotvať ju prijal Mons. ThDr. Štefan Vallo, PhD., veľprepošť nitrianskej sídelnej kapituly.

Ústrednou myšlienkou celej homílie boli RUKY. „Ten, kto má veľa slov, mnoho toho neurobí, potrebujeme ruky, nie jazyky“ - aj tieto slová odzneli v homílii. Upriamil pozornosť na ruky, ktoré lámu chlieb, podávajú pohár vody, otvárajú dvere pre pocestných, ruky sv. Martina, ktorý rozťal plášť a prikryl žobráka, ruky Alberta Schweitzera, ktoré vyše 50 rokov liečili a pomáhali, ruky Matky Terezy - ruky zodraté prácou, no ruky, ktoré urobili veľa dobra. V závere homílie vyzval prítomných, aby sa v živote snažili mať ruky, ktoré sa nielen modlia, ale aj slúžia.

Slávnostný charakter hodovej omši dodali aj dp. Anton Grznár, rodák z Bošian, diakon Jozef Hlavina, rodák z neďalekej Klátovej Novej Vsi a miestne spevokoly – spevokol KREDO a mládežnícky spevokol.

V závere sv. omše poďakoval hlavnému celebrantovi a ostatným prítomným hosťom Mgr. Peter Gajdoš. Vyjadril radosť z toho, že po viac ako 18 rokoch mohli Bošanci opäť sláviť hodovú slávnosť s bývalým farárom. Poďakoval za povzbudivé slová vyslovené v homílii a vyslovil prísľub, že hlavne v nastávajúcom Roku milosrdenstva sa budú vo farnosti viac snažiť o dodržiavanie zásad, ktoré odzneli v evanjeliu a v homílii, aby ich Pán pri poslednom súde mohol postaviť po svojej pravici.

Na sviatok Božieho narodenia v 1. sviatok vianočný sa vo farskom kostole v Bošanoch konal vianočný koncert štyroch muzikantov. Zobudili v nás spomienky z predchádzajúcich Vianoc, kedy nás svojou muzikou potešili štyria terchovskí muzikanti. Avšak ani Terchovská muzika z Dolniakov – tak sa kvarteto volá - sa nedala zahanbiť. Atmosféra bola úžasná, začala už počas svätých omší. Hudobníci sprevádzali liturgiu hudbou a spevmi a po omši pokračovali rozdávaním dobrej nálady pred kostolmi, kde okrem vianočných piesní zazneli i ľudovky. Ľudia boli unesení z ich muzikantského kumštu, zapájali sa spevom i vzájomnými rozhovormi, a tak prispeli k príjemnej, vianočnej, radostnej nálade.

Na sviatok Svätej rodiny 27. decembra bol vo farskom kostole **koncert spevokolu z Klátovej Novej Vsi pod vedením Tomáša Hodála** nášho rodáka organistu. Hlboký dojem z vianočných piesní umocnilo sprievodné duchovné slovo.

31. decembra sme sa lúčili s predchádzajúcim kalendárnym rokom počas večernej svätej omše. Pán farár sa poďakoval svojim farníkom za spoluprácu, modlitby a trpezlivosť, miništrantom za ich ochotu a pomoc.

PodĎakovanie za obetavú službu patrí i **kostolníkom:**

v Bošanoch pánovi Edkovi t. j. Eduardovi Hodálovi,

v Práznovciach pani Maji t. j. Márii Rigovej

v Krnči manželom Hodálovým Petrovi a Kataríne; a od augusta t.r. novej kostolníčke

Božene Zorkovej.

Hudobný sprievod svätých omší si nedokážeme predstaviť bez **organistov**:

Bošany – Andrea Gajdošová, Jindřiška Fábryová, Tomáš Hodál

Práznovce – Daniela Žemberová, Ľubomíra Podmaníková

Krnča – Július Streicher, Vladimír Meluš

Ďakovať treba aj **mimoriadnym rozdávatel'om svätého prijímania**.

Bošany – Peter Gajdoš, Roman Moravčík

Práznovce – Peter Jamrich

Rehoľným sestrám, ktoré prinášajú Eucharistiu, každú nedeľu chorým po domoch v Bošanoch.

Veľkým dlhoročným pomocníkom je **učiteľka náboženstva** Mgr. Ľubica Petrikovičová, ktorá sa starala o katechézu detí v škole. Je aj kronikárkou farnosti.

Nech im dobrotivý Boh odmení všetku námahu, požehná ich svojím pokojom a daruje im večnú odmenu v nebi.